

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. Z. a spol.**, pre pokračujúci trestný čin hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004, prerokoval na neverejnom zasadnutí 7. novembra 2008 v Bratislave dovolania obvinených M. Z. a J. B., zastúpených obhajcom JUDr. E. V., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. júna 2007, sp. zn. 2 To 120/2007, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. Z. a dovolanie obvineného J. B. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27. apríla 2007, sp. zn. 5 T 3/2006, boli obvinení M. Z. (v bodoch 1 – 5), B. B. (v bodoch 2 – 4) a J. B. (v bodoch 2, 3, 5) uznaný za vinných z pokračujúceho trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004; obvinený M. Z. (v bodoch 2 – 4), B. B. (v bodoch 2 – 4), J. B. (v bodoch 2, 3) z pokračujúceho trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004; a obvinený B. B. v bode 3/ z pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 222 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004, v bode 6/ z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31. marca 2005; obvinený D. P. v bode 5/ z trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona účinného do 31. augusta 2003 na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený M. Z.

s doposiaľ nestotožnenými osobami, po zoznámení sa asi v mesiaci december 2002, následne od mesiaca január 2003 do mája 2003, za ochranu požadoval a následne aj prevzal finančné plnenie od konateľa spoločnosti K., s.r.o., B., I. K., nar. X., ktorý mal v prenájme pohostinstvo, v obchodno-reštauračnom komplexe M. na ulici D. v B., čím získal za uvedené obdobie 25 000 Sk,

2/ obvinený M. Z., /M. B./, B. B., J. B.,

v dobe od mesiaca december 2002 do februára 2004, obvinený M. Z. za ochranu požadoval a následne aj prevzal finančné plnenie od J. K., nar. X., majiteľa reštaurácie „F.“, na ulici H. v B., čím za uvedené obdobie získal 66 000 Sk a následne od júna 2004 do decembra 2004, vo viacerých prípadoch po tom, čo J. K. odmietol za tieto „služby“ platiť, spolu s M. B. a obvineným B. B. a J. B. začali v reštaurácii vyvolávať výtržnosti, fyzicky napádať hostí, pričom v presne nezistený deň mesiaca október 2004, fyzicky napadli majiteľa J. K., údermi do tváre bez spôsobenia zranenia vyžadujúceho PN a v tom istom mesiaci aj jeho zamestnanca M. B., nar. X. ktorého udreli rukou do tváre a táckou od piva po hlave, ktoré zranenia si nevyžiadali jeho PN,

3/ obvinený M. Z., /M. B./, B. B., J. B.

v mesiaci december 2003, obvinený M. Z. za ochranu požadoval peňažné plnenie 20 000 Sk od D. M., nar. X., ktorá na základe poverenia svojho syna prevádzkovala bar „V.“ v obchodno-reštauračnom komplexe M. na ulici D. v B., čo ona odmietla, preto od októbra 2004 chodil obvinený M. Z., v spoločnosti ďalších mužov, najmä M. B., obvinených J. B., B. B. a doposiaľ nezistených osôb do baru, za konzumáciu nechceli platiť, vyvolávali výtržnosti, fyzicky napádali hostí a v noci z 22. októbra 2004 na 23. októbra 2004, najskôr nezistený člen skupiny hodil sklenený pohár k stolu s hosťami, ktorý zasiahol do tváre hosťa L. Z., nar. X. a spôsobil jej zranenie – dve tržné rany pri ľavom oku, bez vyžiadania si PN a následne fyzicky napadli zamestnanca baru J. P., nar. X. ktorému spôsobili zranenia, ktoré si však nevyžiadali lekárske ošetrenie ani práceneschopnosť a následne už dňa 23. októbra 2004 v čase asi o 02:30 hod. obvinený B. B. a M. B., s ďalšími dvoma doposiaľ nezistenými páchatelmi fyzicky napadli hosťa L. T., nar. X. tak, že ho udierali rukami a kopali do hlavy a celého tela, čím mu podľa znaleckého posudku spôsobili zranenia – pomliaždeniny

a podliatiny hlavy a tváre, otras mozgu, zlomeninu V rebra vpravo, pomliaždenie hrudného koša, ktoré zranenia by si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 týždňov, pričom útoky smerovali na životne dôležité orgány s ohrozením skeletu tváre a lebky s možným krvácaním pod pleny mozgové, tiež k možnému prepichnutiu pľúc zlomeným rebrom s následným pneumothoraxom – splasnutím polovice pľúc, ako aj k poškodeniu očnej gule pri kopaní smerujúcom do hlavy,

4/ obvinený M. Z., /M. B./, B. B.

v mesiaci december 2004, obvinený M. Z., za účasti M. B. a obvineného B. B. za ochranu požadoval peňažné plnenie 5 000 Sk, v mesačných splátkach od P. V., nar. X., majiteľa „pizzérie P.“, na U. v B., ktoré si však neprevzali, pričom fyzicky napadli aj hostí,

5/ obvinený M. Z., J. B., D. P.

v mesiaci júl 2003, po vzájomnej dohode a rozdelení úloh, za ochranu požadovali peňažné plnenie od E. K., nar. X., ktorá na základe nájomnej zmluvy a poverenia svojho syna, prevádzkovala chatu K. v obci H., okres B. tak, že jej ponúkali ochranu chaty ako zamestnanci nemenovanej SBS za sumu 400 000 Sk, do skončenia súdneho procesu o platnosti výpovede z nájmu v chate, proti odporcovi M. M., ktorý kúpil chatu od OZ Kovo Zlievareň H., čo ona odmietla, preto sa jej vyhrážali vystáhovaním z chaty po dobrom alebo po zlom, lebo im bude postačovať suma 300 000 Sk, ktorú im dáva za jej vystáhovanie M. M.,

6/ obvinený B. B.

presne nezisteného dňa v mesiaci marec 2005 si v L. zadovážil občiansky preukaz č. S., vydaný na meno P. B., nar. X., bytom U., tento za účelom použitia ako vlastného, upravil prelepením pôvodnej fotografie svojou a takto upravený doklad použil dňa 30. marca 2005 pri preukazovaní svojej totožnosti pri ubytovaní v „H.“, v obci V., majiteľky Ľ. B..

Za to bol obvinený M. Z. odsúdený podľa § 235a ods. 2, § 35 ods. 1 Tr. zák k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, obvinený J. B. podľa

§ 235a ods. 2, § 35 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, obvinený B. B. podľa § 235a ods. 2, § 35 ods. 2 Tr. zák. (asperačná zásada) k trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, obvinený D. P. podľa § 235a ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Všetci obvinení boli na výkon uloženého trestu zaradení podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. do III. (tretej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. boli obvinení M. Z., J. B. a B. B. solidárne zaviazaní uhradiť poškodenému J. K. škodu vo výške 66 000 Sk.

Obvinenému B. B. bola uložená povinnosť uhradiť poškodenému L. T. škodu vo výške 31 140 Sk z titulu bolestného.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinení M. Z., J. B., B. B. a D. P..

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 21. júna 2007, sp. zn. 2 To 120/2007, zamietol odvolania obvinených M. Z., J. B., B. B. a D. P. podľa § 319 Tr. poriadku, ako nedôvodné. Vychádzal zo zistenia, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na objasnenie skutkového stavu, a to aj napriek tomu, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu obsahovalo hodnotenie dôkazov iba v minimálnom rozsahu. Krajský súd považoval dôkazy za vykonané zákonným spôsobom. Čo sa týka kvalifikovania konania obvinených ako organizovanej skupiny, krajský súd uviedol, že pri právnej kvalifikácii hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004 súd vychádzal najmä z výpovedí poškodených, hoci títo nepoužívali slovné spojenie „organizovaná skupina“. To vyplynulo zo samotného konania obvinených. Pre krajský súd bolo nepochybné, že organizátorom bol obvinený Z., čo vyplývalo (výpoveď poškodeného P.) z dávania pokynov na vykonanie fyzických útokov. Rovnaké závery vyplynuli aj z prepisov záznamu telekomunikačnej činnosti medzi obvineným Z., B. a osobami F. a E., kde mal obvinený v skupine rozhodovacie právomoci. Pre tieto dôvody sa krajský súd stotožnil s právnou kvalifikáciou konania obvinených. Keďže okresný súd nepochybil pri ukladaní trestov ani vo výroku o náhrade škody, nepovažoval odvolania obvinených za dôvodné a tieto podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21. júna 2007, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. júna 2007, sp. zn. 2 To 120/2007, podal obvinený M. Z. dňa 15. novembra 2007 (doplnené dňa 5. augusta 2008), prostredníctvom obhajcu JUDr. E. V. dovolanie. Obvinený v dovolaní uplatňoval dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., ktoré odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami:

1. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku – zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Pred súdom bola porušená rovnosť strán a to tým, že zo strany predsedu senátu, v rozpore s § 2 ods. 14 Tr. poriadku bolo obhajobe znemožnené uplatňovať jej procesné práva, čoho dôsledkom bolo nedostatočné zistenie objektívneho skutkového stavu. Dané skutočnosti sú zaznamenané na zvukovom zázname z hlavného pojednávania. Obvinený ďalej uviedol, že z hlavného pojednávania nebol vyhotovený prepis zo zvukového záznamu, ktorý požadoval, a tým mu bolo znemožnené spracovať údaje pre podanie riadneho opravného prostriedku. Taktiež poukázal na skutočnosť, že využil možnosť podľa § 240 ods. 3, ods. 4 Tr. poriadku na predloženie dôkazov (vypočutie svedkov a iné), z ktorých iba jedna bola akceptovaná. Súd rovnako opomenul obligatórnu ponuku podľa § 255 ods. 3 Tr. poriadku, ako aj neposkytol možnosť obhajobe vyjadriť sa k obžalobe, čo sú neopomenuteľné podmienky ďalšieho konania. Svedkovia boli vypočúvaní v rozpore s § 127 Tr. poriadku, keď boli prokurátorom kladené otázky, ako: „či si pamätajú ako vypovedali v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom, a či to môžu zopakovať teraz pred súdom“. Obhajobe nebola daná možnosť vypočuť obvineného, ale iba klásť mu otázky, čo je vadou podľa § 258 ods. 3 Tr. poriadku, ktorá má dôsledky v základných právach uvedených v Čl. 47 ods. 2 a Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR.

2. Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. poriadku – rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Rozhodnutie súdu plne zodpovedá podanej obžalobe, ale nie skutkovému stavu zistenému na hlavnom pojednávaní. Súd však mohol pri svojom rozhodovaní vychádzať

iba zo skutočností vykonaných na hlavnom pojednávaní. Ďalej zopakoval, že neboli vypočutí svedkovia, ktorých navrhoval, ako aj to, že obhajobe nebola daná možnosť vypočúť obvinených a svedkov (podobne ako v bode 1). Nebola daná možnosť čítať zápisnice, pretože tieto možno čítať iba v prípade § 264 Tr. poriadku. Preto tieto dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom. Obvinený nemal subjektívny zámer konať tak, ako mu je to kladné za vinu v žalovaných skutkoch.

3. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. – rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu videl obvinený vo všetkých skutočnostiach uvedených v dovolaní (v doplnení dovolania poukazoval na časti II. až VII. dovolania). Najvyšší súd preto nebude opakovať vyššie uvedenú argumentáciu a poukáže na tú, ktorá nebola vyššie spomenutá. Obvinený navyše dodal, že jeho konanie vymedzené v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku nezodpovedá definičným znakom organizovanej skupiny tak, ako to stanovuje § 89 ods. 16 Tr. poriadku. Z dôkazov vykonaných v celom konaní nie je možné konanie obvineného právne kvalifikovať podľa § 235a ods. 1, 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004.

Ďalej obvinený podrobne opisoval a hodnotil dôkaznú situáciu k ostatným skutkom kladným mu za vinu, mal výhrady k zistenej dôkaznej situácii a spochybňoval vierohodnosť svedkyne E. K..

Obvinený M. Z. pre vyššie uvedené dôvody navrhol, aby najvyšší súd po zrušení napadnutého uznesenia krajského súdu vec vrátil do prípravného konania (po súhlase generálneho prokurátora SR), prípadne, aby prikázal vec okresnému súdu v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. júna 2007, sp. zn. 2 To 120/2007, podal dňa 7. januára 2008 (doplnené dňa 5. augusta 2008) aj obvinený J. B., a to prostredníctvom ním zvoleného obhajcu JUDr. E. V..

Obvinený J. B. uplatnil v dovolaní dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, písm. i/ Tr. poriadku, ktoré založil v podstate na rovnakých skutočnostiach ako obvinený M. Z.. Najvyšší súd ich preto nebude opakovať a na tieto odkazuje.

Obvinený J. B. navyše uviedol, že Ústavný súd Slovenskej republiky zamietol jeho ústavnú sťažnosť, a to z dôvodu, že porušenia jeho práv budú môcť byť napravené práve v dovolacom konaní.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po zrušení napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, vec po súhlase generálneho prokurátora SR vrátil do prípravného konania, prípadne vec vrátil Okresnému súdu Banská Bystrica na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podaným dovolaniam sa písomne vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, ktorý poukázal, že dovolacie námietky obvinených M. Z. a J. B. boli obsahom aj ich odvolaní, ktoré preskúmal Krajský súd v Banskej Bystrici a tieto zamietol ako nedôvodné. Obvinených z trestnej činnosti usvedčovali vykonané dôkazy, na ktoré vo vyjadrení poukázal. Taktiež uviedol, že obvinení nenamietali postup vedenia hlavného pojednávania v zmysle § 253 ods. 10 Tr. poriadku, a že právne kvalifikovanie konania obvinených bolo krajským súdom riadne odôvodnené.

Na základe vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolania obvinených odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolania obvinených sú prípustné (§ 368 Tr. poriadku), boli podané oprávnenými osobami (§ 369 ods. 2 písm. b/, ods. 5 Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku). Zároveň však zistil, že podané dovolania je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku je možné o hlavnom pojednávaní, verejnom zasadnutí alebo v iných prípadoch podľa úvahy predsedu senátu vyhotoviť rýchlopisný záznam alebo použiť iný vhodný technický prostriedok. O vyhotovovaní rýchlopisného záznamu alebo o použití iného technického prostriedku sa prítomní upovedomia. Rýchlopisný záznam alebo nosič, na ktorom je zachytený priebeh úkonu, treba označiť a pripojiť k zápisnici o úkone, ktorá obsahuje aj údaje podľa odseku 1 písm. a/ až c/; ak sa záznam uschováva mimo spisu, treba v zápisnici poznačiť, kde je uložený. V zápisnici sa uvedie aj obsah vyhotoveného záznamu tak, aby poskytoval prehľad o vykonaných úkonoch, rozhodnutiach a vyjadreniach strán. Ak to nariadi predseda senátu, alebo na žiadosť strany sa vyhotoví kópia záznamu, alebo sa v nariadenom alebo v požadovanom rozsahu prepíše do obyčajného písma. Náklady na vyhotovenie kópie alebo prepisu hradí s výnimkou prokurátora ten, kto o kópiu alebo prepis požiadal.

Zo zápisníc o vykonaných hlavných pojednávaniach je zrejmé, že po každom z nich si iba obhajcovia JUDr. V. (za obvineného M. Z.) a JUDr. M. (za obvineného B.) vyžiadali kópiu zápisnice, prípadne zvukového záznamu. Bolo teda iba otázkou využitia práva obvinených vyžiadať si prepis alebo kópiu zvukového záznamu.

Podľa § 2 ods. 14 Tr. poriadku sú si strany v konaní pred súdom rovné. To však neznamená, že strane v konaní (obhajobe) musí byť daný vždy priestor na vyjadrenia a prednesy. Vedenie hlavného pojednávania je zo zákona zverené podľa § 253 ods. 1 Tr. poriadku predsedovi senátu, ktorý ho vedie a nariaďuje všetky opatrenia smerujúce na zabezpečenie jeho riadneho priebehu. Pritom prihliada na oprávnené záujmy strán. Podľa odseku 3 cit. ustanovenia predseda senátu je povinný dbať na to, aby hlavné pojednávanie nebolo zdržované výkladmi a prejavmi, ktoré nemajú vzťah k prejednávanej veci, a aby bolo zamerané čo najúčinnejšie na objasnenie veci v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie.

Senát dovolacieho súdu zo zvukového záznamu nezistil žiadne také konanie predsedu senátu, ktoré by bránilo v realizácii práva obhajoby obvinených. Rovnako tak nezistil žiadne pochybenie pri výsluchu obžalovaného podľa § 258 ods. 3 Tr. poriadku.

Pravdou je, že predseda senátu podľa § 255 ods. 3 Tr. poriadku nezisťoval u prokurátora ani u obvineného, či nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste. Táto dohoda však už zo svojej

povahy je závislá na vôli prokurátora, a preto uvedené pochybenie nemohlo mať za následok porušenie práva obhajoby, keďže je len fakultatívnou možnosťou konania a prokurátor tento nedostatok nenamietal.

Obvinení ďalej namietali, že bol daný dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. poriadku v tom, že neboli dané podmienky na čítanie zápisníc podľa § 264 Tr. poriadku.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku, ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach tak, aby súd mohol posúdiť hodnovernosť a pravdivosť jeho tvrdení pri výsluchu na hlavnom pojednávaní. Podľa odseku 2/ citovaného ustanovenia, predloženie skoršej výpovede podľa odseku 1/ spočíva v prečítaní tých častí zápisnice o skoršom výsluchu, ku ktorým sa má vyslúchaný vyjadriť a vysvetliť rozpory medzi svojimi výpoveďami. Z uvedeného vyplýva, že čítanie výpovedí má pomôcť posúdiť hodnovernosť a pravdivosť výpovede, nie je teda podmienkou zákonnosti vykonania dôkazu - výpovede svedka.

Podľa § 371 písm. i/ Tr. poriadku dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Rozsah preskúmovacieho oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Trestného poriadku obmedzený výlučne na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Najvyšší súd Slovenskej republiky totiž nie je ďalšou odvolacou inštanciou, ktorá by mala v dovolacom konaní nahrádzať činnosť súdu prvého a druhého stupňa a vykonávať úkony smerujúce k skutkovým zisteniam, hodnoteniu dôkazov, prípadne doplneniu dokazovania. Hodnotenie, či bol skutok nesprávne právne posúdený alebo či je rozhodnutie založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, je spravidla závislé na tom, ako bol skutok ustálený v tzv. skutkovej vete a či popis skutku zodpovedá právnej kvalifikácii. To znamená, že v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku možno namietat' výhradne právne pochybenia. Nemožno namietat' vady skutkové, napríklad nesprávne hodnotenie dôkazov alebo neúplnosť vykonaného dokazovania.

Jedinou námietkou obvinených, ktorú možno obsahovo stotožniť s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je, že ich konanie bolo právne kvalifikované ako konanie v organizovanej skupine.

Podľa § 89 ods. 26 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004 organizovanou skupinou sa rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účely spáchania trestného činu, ktoré sa vyznačuje deľbou úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ich plánovaním a koordinovanosťou.

Zo skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku (jeho častí týkajúcich sa obvinených Z. a B.) vyplýva, že všetci obžalovaní konali koordinovane, plánovite a v spolčení piatich osôb. Na naplnenie definičných kritérií organizovanej skupiny je však potrebné v širšom prihliadnúť aj na vykonané dôkazy výsluchmi svedkov tak, ako na ne správne poukázal krajský súd na strane 6 odôvodnenia svojho rozhodnutia, ktorým zamietol odvolania obžalovaných.

Skutok vymedzený v napadnutých rozhodnutiach zodpovedá právnej kvalifikácii, že obvinení M. Z. v bodoch 1 – 5 a J. B. v bodoch 2, 3, 5 sa konaním dopustili pokračujúceho trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004 a J. B. v bodoch 2 a 3 pokračujúceho trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2004.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci dovolanie odmietne, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku.

V posudzovanej veci dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že zákonné podmienky dovolania u obvinených podľa § 371 Tr. poriadku neboli splnené, a preto na neverejnom zasadnutí dovolania obvinených podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 7. novembra 2008

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu**

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová